

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Dordrecht - Centrum; Ds. R. Kok, Soest, Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, 4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE :

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74 2406 EP Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

Meditatie

DE ZALIGSPREKINGEN (4)

„Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.” Matth. 5:6.

Geschapen naar Gods beeld, dat bestond in kennis, gerechtigheid en heiligheid, was er in de mens door het Werkverbond het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, die hem beloofd was. Waarvan de boom des levens getuigenis gaf. Want zo zeker als die boom daar stond en de mens daarvan mocht eten, zou hij door de gerechtigheid der gehoorzaamheid het ingaan van de eeuwige heerlijkheid verkrijgen. Om eeuwig bij de Heere te zijn, en dat in heerlijkheid en volkomenheid van Zijn gerechtigheid.

Maar door het beeld van Gods gerechtigheid te versmaden, kwam hij in de staat der ongerechtigheid. Zodat het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid van nature niet een mens eigen is. Het is de aard van Zijn verdorven bestaan het onrecht in te drinken als water, tot zijn eeuwig verderf.

Maar de Heere Jezus heeft Gode verheerlijkend het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid verworven. Want dwars door al de verzoeken van de Vorst der duisternis heen, heeft Hij het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid behouden. Het hongeren naar de gerechtigheid, die redt van de dood en het dorsten naar de gerechtigheid, die recht geeft tot het eeuwige leven.

Versierd met gerechtigheid en heiligheid, heeft de Heere Jezus de straf der ongerechtigheid, die in de daad der ongerechtigheid begrepen was, ten volle gedragen tot in de vloekdood des kruises. Wat zijn ziel deed hongeren en dorsten naar de staat der verheerlijking, om de vreugde Hem voorgesteld. Zodat het Hem als waarachtig mens zoet en zalig was te hongeren en te dorsten naar die heerlijkheid, door het Verbond der werken ten volle te verheerlijken.

En zo is het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid in het nieuwe leven, dat uit God geboren is bij de inlijving in Christus door Zijn Geest. Het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid getuigt van een gezond geestelijk leven, daar het opkomt uit een diepgaand rechtsgevoel. Dezulken blijven dan niet in genot van de onberouwelijke keus, al wordt het genot der zaligheid daarin gesmaakt. De gerechtigheid waarmede het hart versierd is door Gods beeld, wil niet met krenking van Gods gerechtigheid zalig worden. En al wordt in de beleving van de onberouwelijke keus vergevende liefde gesmaakt tot verbinding aan de Heere, dan is daarin niet de grond der verzoening, noch het recht ten eeuwige leven.

Ja, maar, wanneer dezulken sterven gaan zij toch naar de hemel? Inderdaad, degenen die sterven in de eerste beginselen van het nieuwe leven, worden op grond van recht en gerechtigheid opgenomen in de eeuwige heerlijkheid. Maar als Efraim in de eerste beginselen van het genadeleven blijft staan en daarin opgaat, dan wordt hij met vele verschrikking terug gezet als een half gebakken koek, die onbruikbaar is, opdat hij behoefte zou bekomen aan de waarachtige bekering. En in dat innig berouw werd hij door de Heere aangenomen als een dierbare zoon. Zodat het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid beleefd wordt op de weg van de waarachtige bekering. Van de Heere Jezus is

het ons bekend, dat Hij in het hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, die door Hem als Borg moest worden opgebracht, gezegd heeft: „Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe”. Zodat het verlies van Gods beeld en het ingaan in de eeuwige heerlijkheid door Hem ten volle is beweed met een Gode verheerlijkende smart over de zonde. En zo is het uit Hem en door Hem onder de bedouwing van Zijn Geest, dat het vernieuwde hart hongert en dorst naar Zijn gerechtigheid. Want dat is het alleen, waarmede dat hart verzadigd kan worden.

Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij weten dat die gerechtigheid is opgebracht, dat Hij is het brood en het water des levens. En gelijk de Heere Jezus het hoofd buigende de geest heeft gegeven, in het gaan met Zijn offer tot de vader, bekomt het hart het ootmoedig buigen voor de majesteit van Gods rechtvaardigheid. En dat is de hartelijke betekenis, dat wij de gerechtigheid die ons beloofd was in Adam, door onze moedwillige ongehoorzaamheid kwamen te versmaden. Zodat het hart buigt in en door Christus met de hartelijke liefde tot het recht Gods. Want Gode zij dank, blijft liggen en leven in het gemoed, daar het niet is een daad van het gemoed, maar van de Heere en dat door Zijn Geest in het hart. Wat altijd weer een zoete nasmaak in het gemoed geeft. Zodat het hart steeds dieper en inniger begeert te buigen voor de majesteit van Gods rechtvaardigheid.

En dat Christus, opkomende uit de diepte van de hel, waarover Hij in gehoorzaamheid aan Zijn God en Vader triomfeerde, met Zijn offer en in Zijn offerande is aangenomen, heeft de Vader in Zijn opwekking bewezen. Want Hij is opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Wat in het geloof als geschenk van de vader wordt aangenomen, zodat het verstaan wordt in Hem rechtvaardig te zijn voor God. „Evenals had ik nooit zonde gehad noch gedaan, ja, als had ik ook al de gehoorzaamheid volbracht, die Christus voor mij volbracht heeft, zo ver ik zulk een weldaad met een gelovig hart aanneem.” Om zo door Gods Geest steeds dieper geleid te mogen worden in de verborgenheden der godzaligheid, tot aanbidding en het verheerlijken van de Heere. En zo mag het hart delen in de liefde des Vaders door de gerechtigheid van Christus, met het getuigenis van de Heilige Geest. En zo mag het hart Gods verkiezende liefde smaken in Christus Jezus, „opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde.” Zodat de Heere naar de vaste regel van de orde des heils, in de rechtvaardigmaking de heiligmaking ten doel heeft. En dat kunnen wij er niet aan verbinden, want de Heere wil, dat het wordt een wandelen voor Zijn aangezicht in oprechtheid des harten. Want in de beleving van de rechtvaardigmaking hunkert het hart er naar te mogen leven tot verheerlijking van de Heere. Wat ons als vanzelf doet denken aan het onderscheid tussen staat en stand. Want in de stand van het leven blijft Gods kind hongeren en dorsten naar de gerechtigheid. Het is heel erg als Gods kind zich de staat der genade op de been kan houden. Want daarin wordt de kinderlijke afhankelijkheid van het geloof niet beleefd, wat onvruchtbaarheid tot gevolg heeft. Het is en blijft in het geloven een leven uit het Goddelijk beloven, wat Hij alleen in ons hart en leven kan vervullen. En in dat vervullen is Zijn licht, Zijn liefde en Zijn vrede, wat het

VAN DE ADMINISTRATIE

Eerst een kleine aanvulling onder Van de Administratie van de vorige maal (28-9-1978). Bij het vermelden van het noteren van nieuwe abonnees, is het getal 10 weggevalen, wat wij bij deze herstellen. Ook thans kunnen wij weer doorgeven dat 12 nieuwe abonnees konden worden bijgeschreven, w.o. een 4 tal uit Dordrecht via Ds. v.d. Ent. Verschillende giften werden weer met dank ontvangen uit W. f 200,—, uit H. 1 x f 50,— 1 x f 20,—, A. T. te D. f 40,—, fam. G. via Ds. Blom f 25,—. Totaal f 335,—.

Voor alles onze dank en laat het alle abonnees opwekken om aan ons blad steeds meer bekendheid te geven. T. P. te Urk, hartelijk dank voor het vele werk in Urk verricht, inmiddels heb ik de giro in goede orde ontvangen.

D.V. tot een volgende maal.

Adm.: „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74 Alphen a/d Rijn, giro 704350.

v.d. L.

N.B. Wie kan mij helpen aan het juiste adres van Wed. Schenk, wijk 7 no. 78, Urk? P.T.T. zond ons blad retour met de mededeling: op dit adres onbekend.

VAN DE REDACTIE

1. **School voor Dundas en Hamilton.** We ontvingen via de kerkeraad van de Chr. Geref. kerk te Sliedrecht-centrum een gift van f 500,—. Op de bankrekening werd een gift van f 200,— gestort door K. W. te S. Voor alles onze hartelijke dank.

2. **Gideon.** We krijgen haast elke dag nog een of meer intekeningen op het boek van Ds. v.d. Ent, dat D.V. in het voorjaar 1979 zal verschijnen.

De gelegenheid om in te tekenen staat nog open. Men kan zich ook bij mij opgeven, schriftelijk of telefonisch: zie adres en telefoonnummer in de kop van ons blad. We houden er ons van overtuigd, dat niemand er spijt van zal hebben als hij zich dit boek aanschafft. Het is een waardevol geschenk b.v. van ouders aan hun grotere kinderen.

B.

hart steeds inniger aan Hem verbindt. Om het zo van de Heere te mogen leren: Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven een ellendig en arm volk, die zullen op de naam des Heeren betrouwen.”

En toch hebben zij door het geloof verzadiging in de gerechtigheid, die Christus met Zijn lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid verworven heeft, wat de staat der genade betreft. Zodat er met blijdschap aan gedacht mag worden, het eigendom des Heeren te mogen zijn voor tijd en eeuwigheid. Maar zijnde in het lichaam der zonde, wordt het van dag tot dag beseft, dat de Heere Zich heeft nagelaten hier op aard, een ellendig en arm volk. Want als Hij het niet voor Zijn rekening genomen had, dan was dat aloude bedelaarsgeslacht al lang uitgestorven. Maar gelukkig, de Heere houdt van geslacht tot geslacht dat bedelaarsgeslacht in stand. En onder dat geslacht is werkelijk nog een innige samenleving, zodat zij van dag tot dag mogen leven uit de hand des Heeren. Waarin zij Zijn zorgende liefde mogen smaken. En bij Hem zijn milde handen en vriendelijke ogen, want die armmakende genade is van Hem en door Hem. Maar eenmaal, en dat in de staat der heerlijkheid door Hem verworven, zullen zij in de beleving van het aanschouwen ten volle en eeuwig verzadigd zijn, om de Heere te verheerlijken. Want daar zijn zij ten volle bevrijd van het verdorven bestaan, tot verheerlijking van de Heere. Want Hij heeft de zonde genageld aan het kruis.

Soest.

R. Kok.

DORDTSE LEERREGELS (8)

Hoofdstuk I, artikel IV (1)

Het oogmerk of *doel* van de prediking van het evangelie, gebracht door haar verkondigers, die God „goedertierenlijk zendt”, is: gebracht te worden tot het geloof. Zo lezen we in artikel III, zulks volgens de genoemde tekst van Romeinen 10:14 en 15: „Want hoe zullen zij geloven, van welke zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt? En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?”

Dit is dus de trits: zenden - prediken - horen - geloven - aanroepen - zaligheid.

Al de schakels van deze gehele keten liggen in Gods hand.

Dat houdt dus ook in „het gebracht worden tot het geloof.” Dat is het doel van de prediking. En daarmee: de verheerlijking Gods, ja, van al Zijn deugden! „Al wat Gij wrocht, zal juichen tot Uw eer.” Psalm 145:4 (ber.).

De prediking is het door God gegeven *middel* om tot 't geloof gebracht te worden. Want het geloof is immers „uit het gehoor”, zoals Rom. 10 verklaart.

We hebben er reeds in onze vorige les op gewezen, dat het zulk een onderscheiden voorrecht is onder de verkondiging van het evangelie te mogen verkeren, in onderscheiding van de heidenen en van hen, die zich daarvan afkeren.

Maar hoe groot dit voorrecht is, het is niet genoeg voor de eeuwigheid om zonder verschrikken voor God te verschijnen. Daarom is het *geloof* noodzakelijk, het zaligmakend geloof. Want „zonder geloof is het onmogelijk, Gode te behagen”, zo getuigt de Heere in Zijn Woord, in Hebreë 11:6.

Welnu, dit betreft dus de *uitwerking* van de prediking, waarop artikel IV wijst.

En die uitwerking is tweërlei: het *niet* - geloven van het evangelie en het aannemen ervan door het waarachtig en levend geloof. Het evangelie is in degenen, die verloren gaan, een reuk des doods ten dode en in hen, die zalig worden, een reuk des levens ten leven. II Kor. 2:15 en 16.

Ons artikel (IV) zegt: „Die dit evangelie niet geloven, op die blijft de toorn Gods.” Dat is een ontzagelijk ernstige zaak!

Van nature liggen wij allen onder de troon Gods. Wij zijn „kinderen des toorns”, zo schrijft de apostel in Efeze 2:3. Dus, zowel de heidenen als wij, die onder het evangelie leven, ja die het teken en zegel van Gods beloften aan het voorhoofd dragen.

En het ergste is, dat wij nog zo rustig kunnen voortleven....onder die toorn Gods liggende! O, hoe blind is de mens geworden, hoe diep gevallen. Och, dat Gods Geest ons wakker schudde uit die slaap des doods. Want wij zijn gelijk aan hen, van wie de spreukendichter in hoofdstuk 24:34 schrijft: „En gij zult zijn gelijk één, die in het hart van de zee slaapt en gelijk één, die in de opperste van de mast slaapt.” Dus daar rustig slaapt, wanneer de storm het schip dreigt te doen onder gaan! Is de profeet Jona hiervan niet een ontroerend voorbeeld, al was hij een kind des Heeren? Daarom is het noodzakelijk, wat de apostel schrijft in Efeze 5:14: „Daarom zegt Hij: Ontwaak, gij die slaapt en sta op uit de doden en Christus zal over u lichten.”

Maar kan een mens daartoe komen uit- en door zichzelf? O neen! En dat geldt ook van het „geloven”. Er staat dan ook in artikel III: „En opdat de mensen tot het geloof worden gebracht.” Let erop: Er staat: *worden* gebracht. We lezen dan ook in artikel V van de Dordtse Leerregels: dat het geloof een genadegave Gods is, volgens Efeze 2:8 en Phil. 1:29.

Moeten we nu lijdelijk afwachten, totdat we die genadegave eens een keer krijgen? Helaas, dit doen velen. Daarbij fluistert de duivel in 't hart: Als ge niet uitverkoren zijt, krijgt u het toch niet. En zo leven dezulken rustig voort. Maar de Heere zegt in Zijn Woord: „Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord Gods.” Rom. 10:17. Maar dan moet toch het Woord Gods worden *toegepast* door de Heilige Geest aan het hart, zo merkt ge op. Zeer zeker. Hij doorboort het oor en opent het hart, zoals bij Lydia. En zo wordt ook het geloof door Gods Geest gewerkt in het hart. We lezen van Lydia: „Dat zij acht nam op hetgeen van Paulus gesproken werd.” Hand. 16:14.

Artikel IV schrijft:

„Maar die het aannemen (het evangelie) en de Zaligmaker Jezus met een waarachtig en levend geloof omhelzen, die worden door Hem van de toorn Gods en van het verderf verlost, en met het eeuwige leven begiftigd.”

Allereerst willen we even stilstaan bij de zin: „Van de toorn Gods en van het verderf verlost.”

Welk een tegenstelling!

Groter, rijker en heerlijker zaak is niet denkbaar. De *toorn* Gods is het heilig en diepe reageren van het Wezen Gods tegenover al wat zich tegen de heilige en rechtvaardige God verzet en waarover Hij Zijn Goddelijk misnoegen openbaart.

Onze „Heidelberger” zegt in Zondag 4, antwoord op vraag 10: „Maar Hij vertoont Zich schrikkelijk beide over de aangeboren en werkelijke zonden en wil die door een rechtvaardig oordeel tijdelijk en eeuwiglijk straffen.”

In Zijn algemene goedheid en lankmoedigheid komt God de volle uitlating van Zijn toorn in dit leven nog te matigen, waardoor de mens nog delen mag in vele algemene zegeningen en zulks tot waarschuwing en vermaan en tot zijn behoud, dat is om verlost te worden van die vreselijke toorn Gods.

O, welk een lankmoedigheid Gods!

Ja, dat getuigt de Heere Zelf bij monde van de apostel in Romeinen 2:4: „Of veracht gij de rijkdom Zijner goedertierenheid en verdraagzaamheid en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt?”

Daarom zal het Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in de dag des oordeels dan Kapernaüm, dat tot de hemel toe is verhoogd. Daarom zal het oordeel dubbel zwaar zijn, voor degenen, die de weg geweten en niet bewandeld hebben.

Wat zal eens de dag van *volle* ontbranding van Gods toorn ontzagelijk zijn. De profeet Zefanja schrijft, dat die dag zal zijn: „Een dag der verbolgenheid, een dag der benauwdheid en des angstes, een dag der woestheid en der verwoesting, een dag der duisternis en der donkerheid, een dag der wolken en der dikke donkerheid.” (Zef. 1:15).

Wij willen deze les besluiten met de ernstige roepstem des Heeren in hetzelfde boek van Zefanja, hoofdstuk 2:1 „Doorzoek uzelfen nauw, ja, doorzoek nauw, gij volk, dat met geen lust bevangen wordt, eer het besluit bare.”

O, welke een eeuwig wonder is het voor dat volk, dat *hier* behoudenis'en verlossing mag vinden van diè toorn en dat alleen „door Hem”, de enige, algenoegzame en volkomen Zaligmaker, Jezus Christus, om het eeuwig **welbehagen** Gods!

v. L.

IN 1978 WEER NAAR CANADA (3)

In de loop van de vier weken, die we in Canada doorbrachten, hebben we in alle gemeenten in Zuid-Ontario gepreekt, behalve in St Thomas. Hoewel de meeste gemeenten een eigen predikant hebben was het toch mogelijk alle zondagen en zelfs nog enkele keren midden in de week te preken. Dat was mede te danken aan het feit, dat Ds. Den Butter van Toronto naar Holland en Israël was en Ds. Van den Belt van Clifton ook in Nederland was. Clifton werd in die tijd geholpen door Canadese predikanten, waardoor in hun gemeenten op een andere wijze in de preekvoorziening moest en ook kon worden voorzien.

We maakten de spanning mee, die er was in verband met de beroepen, die op Ds. Den Butter waren uitgebracht. In Toronto spraken we mensen, die hem graag in de gemeente wilden houden, maar als hij weg zou gaan toch liever hadden, dat hij het beroep naar Hamilton zou aannemen dan het beroep naar Veenendaal, want dan bleef hij toch voor de kerken daar behouden. In Hamilton, waar we ook meermalen preekten en waar we ook onze persoonlijke contacten hebben, werd gehoopt en gevreesd. Ds. Den Butter had uitstel voor het nemen van een beslissing gevraagd, maar wat zou uiteindelijk de beslissing zijn? Op een dinsdag kwam Ds. Den Butter uit Holland terug. Op diezelfde dag vertrokken we uit Ancaster naar Norwich om daar het tweede gedeelte van de vakantie in Canada door te brengen. Daardoor waren we niet zo gemakkelijk in de gelegenheid om hem te ontmoeten. Voor ons vertrek naar Norwich hoorden we nog, dat er de volgende dag een vergadering van de kerkeraad van Hamilton zou zijn, waarbij Ds. Den Butter aanwezig zou zijn. Maar dat was de betekenis daarvan? Niemand kon het zeggen.

Op de vrijdagavond hoorden we in Norwich, dat Ds. Den Butter het beroep naar Hamilton had aangenomen. Als een lopend vuurtje ging het bericht het land door. Er was blijdschap en dankbaarheid ook in andere gemeenten. Later hoorden we nog door een

vriendin vertellen hoe zij met de nood van de gemeenten het aangezicht des Heeren had mogen zoeken. De volgende zondagmorgen moesten we in Hamilton preken en dus het aannemen van het beroep bekend maken. Uiteraard was dat toen geen nieuws meer. En in het gebed was er stof genoeg om de Heere te erkennen. Het is zeker te begeren, dat de Heere de arbeid van deze dienaar en ook van de andere predikanten daar zegent. Het ligt in de bedoeling, zo hoorden we, dat Ds. Den Butter begin oktober zijn arbeid in Hamilton zal aanvangen.

De eerste week van ons verblijf in Canada brachten we ook een bezoek aan de familie Sommer, de ouders van mijn schoonzoon. Br. Sommer is afkomstig uit Meerkerk. Hij is hier vele jaren ouderling geweest en als zodanig hebben we nog enkele jaren met hem mogen samenwerken. Toen we in Meerkerk kwamen waren er al emigratieplannen. De oudste zoon was al naar Canada vertrokken. Het zou nog enkele jaren duren voor het hele gezin zou vertrekken, maar het kwam ervan. We kunnen het ons nog voorstellen: We zien hen nog de vliegtuigtrap opgaan, de ouders met de kinderen, die toen ten dele nog zeer jong waren. Br. Sommer heeft in Ontario op verschillende plaatsen gewoond en nog de kerken in het ambt gediend. Maar nu is hij oud en zijn krachten gaan achteruit. Van weerskanten was er verlangen elkaar te zien. Het werd een goede ontmoeting. Later kwam de familie nog bij ons op bezoek en daarna hebben we hen weer ontmoet. Toen was de oudste dochter met haar man er ook, overgekomen uit ons land voor een trip.

Er was afgesproken, dat er op zaterdag 12 augustus te Cayuka familiedag zou zijn. Sinds enkele jaren wordt er eens per jaar zo'n dag gehouden. De familiekring is te groot geworden om tegelijk bij de ouders op bezoek te komen. Vandaar de familiedag. Gevreesd werd, dat vader en moeder Sommer niet zouden komen vanwege de vermoeienissen daaraan verbonden, maar het viel mee. Ze behoorden tot de eerste bezoekers en bleven tot het einde.

Bijna alle kinderen waren aanwezig, met hun kinderen. Alleen één zoon en zijn kinderen waren er niet. En natuurlijk ook niet de kinderen en kleinkinderen, die in Nederland wonen en niet juist met vakantie in Canada waren. Wij behoorden tot de gasten. Het was voor ons een mooie gelegenheid om allen weer eens te ontmoeten.

Zo ongeveer 4 uur in de middag waren ze er allemaal. Het was prachtig weer. De oudere mensen gingen bij elkaar zitten. De kinderen hadden ruimschoots gelegenheid om in het gras met elkaar te spelen.

De verschillende gezinnen hadden voor het nodige gezorgd, de een voor dit, de ander voor wat anders. Er werd koffie geschonken en er was frisdrank. De middag werd doorgebracht met onderlinge gesprekken, nu eens met de een dan weer met de ander. Dat kon gemakkelijk omdat er wat de levensbeschouwing betreft eenheid van gevoelen was.

Om 6 uur werden we binnen geroepen. In het gebouw, dat voor deze gelegenheid gehuurd was, stond op tafels een keur van gerechten gereed. We schikten ons allen aan tafel, meer dan zestig personen, groot en klein. Murray ging voor in gebed. Toen gingen we allen met ons bord langs de tafel met gerechten om daarvan een en ander op te scheppen. Het smaakte alles even heerlijk. Er was toespijs en ijs en koffie. Frans, de oudste zoon, las een gedeelte van Jozua 24 en Bill eindigde met dankgebed.

De kinderen gingen naar buiten, evenals wij en anderen, die geen diensten hadden te verrichten. Mannen en vrouwen bleven achter om alles op te ruimen.

We bleven nog wat bijeen, maar het werd al gauw tijd om afscheid te nemen. Verschillende gezinnen moesten nog 30 tot 40 mijl rijden.

Tot voorkort was de afstandsbeplanning in mijlen aangeduid. Nu is overal een aanduiding in kilometers. Dat is een hele omschakeling geweest.

Allen gingen huns weegs. Er had een goede sfeer geheerst. Er bleef een aangename gedachte over. Het had ons goed gedaan weer eens in de ons zo bekende familiekring te verkeren. Het was een paar dagen voordat we naar Nederland terugkeerden.

B.

N.B. Later lezen we in The Messenger, dat de bevestiging en intrede van Ds. Den Butter op 13 oktober zou plaatsvinden. Als bevestiger zou optreden Ds. C. Pronk van Grand Rapids.

ALLE BEGRIP TE BOVEN

3. In de jaren twintig van de negentiende eeuw (1)

U kunt zich gemakkelijk voorstellen, dat dit verslag van Sukey's bekering met grote reserve door Matilda's ouders werd ontvangen. Het waren de aanzienlijken en de meer ontwikkelden, die tot de kerkgangers behoorden, zoals Sukey het zei. Er was een tamelijke verspreiding van Ranter's in het land, die hun blijdschap luid uitzongen en mogelijk veronderstelden ze, dat Sukey daarmee was besmet. Maar Matilda bewaarde, evenals Maria in de Evangelien, deze dingen in haar hart en in de loop der jaren nam ze de een of ander van haar zusters mee om Sukey te bezoeken en met haar te praten.

Echter, het leven was meer dan alleen maar praten en herinneringen opschrijven. Er was dagelijks veel te doen bij een conscientieuze domineesvrouw. De bezoeken, vermeld in de aantekeningen, waren niet alleen om uit de Bijbel te lezen en tot stichting. De meisjes kwamen in aanraking met ziekten en wanhoop en dood, vaak tot hun groot verdriet, als het een kleine leerling of een ouder veelbelovend kind betrof. Ze waren gewoon eigen gemaakte medicijnen volgens het recept van hun moeder te nemen en toe te dienen. De zorgen en vreugden, geboorten en huwelijken in elk gezin hadden de belangstelling in de pastorie. De schommelingen in de kolenmijnen waren altijd een bron van zorg in Pulverbach. Dit was niet het in ontginning zijnde „Zwarte land”. Soms werden de mijnen verkocht en was er geen werk, tot er een andere koper verscheen. Er waren tijden, dat de mannen verder weg gingen, naar Staffordshire of Noord Wales. De vrouwen en kinderen verhongerden bijna, totdat er geld werd gezonden of de mannen terugkeerden.

Ja het leven was in die dagen zorgvol en er was genoeg te bespreken, als de meisjes bezig waren met hun eindeloze naaiwerk en het vermaken van afgedankte kleding voor de armen.

De ontspanningen bestonden in het lezen van boeken, die ze uit papa's bibliotheek mochten lenen, in conversatie en in het ontvangen van de burens voor een kopje thee. Als de dienstboden met hun werk klaar waren mochten zij samen met de oudere schoolkinderen komen en merklappen borduren onder het toezicht van mevrouw Gilpin. Een ervan bestaat nog, gedateerd in 1820, gemaakt door een meisje, dat met het gezin uit Somerset meekwam.

„Rebecca Kingwell is mijn naam,
Engeland is mijn natie,
Churton is mijn woonplaats,
en God...”

Maar Rebecca heeft deze regel nooit afgemaakt: „God is mijn Verlossing”. Omstreeks die tijd verliet zij de pastorie en trouwde zij met John Hughes.

Toen haar man in 1829 stierf had zij vijf kinderen. In haar kommervolle leven was ze altijd onder het vriendelijk oog van de pastorie en in haar later leven werd die laatste regel van haar merklap duidelijk in haar vervuld.

In 1816, een jaar na de slag bij Waterloo, trouwde Frances Gilpin, de zesde dochter. Frances was een vriendelijk meisje, met een zachte, teruggetrokken en gevoelige aard. Net als Matilda schreef ze een kort verslag van haar jeugd. „Vanaf mijn vroegste herinneringen”, zegt zij, „werd ik getrokken om God lief te hebben en van die mensen te houden, van wie ik dacht, dat ze goed waren en godsdienstig, om de Bijbel lief te hebben en alle boeken, waarvan ik dacht, dat ze goed en godsdienstig waren. Ik koos deze om te lezen en zette de andere boeken weg, daar ze mij geen goed deden. Mijn grootste ontspanning was het opzoeken van Bijbelteksten over allerlei onderwerpen en teksten te verzamelen onder verschillende opschriften, om gebeden, belijdenissen en dankzeggingen samen te stellen. Ik vond genoeg in dit werk en zag het niet als een opgave. Ik was onaangenaam verrast en bedroefd, als ik mijn gedachten er niet bij kon houden, terwijl ik bad en over geestelijke dingen na wilden denken.”

VOOR DE JEUGD.

Beste jongelui!

De brief aan Filemon 29.

„Ik bid u dan voor mijn zoon, dewelke ik in mijn banden geteeld heb, namelijk Onesimus: die u eertijds onnut was, maar nu u en mij zeer nuttig: dewelke ik wedergezonden heb”.
Fil.: 10, 11.

Paulus geeft Onesimus in zijn banden geteeld. De kanttekenaren van de statenvertaling zeggen het zo heel eenvoudig, namelijk dat hij door de verkondiging van het evangelie door Paulus, tot bekering gekomen is.

De manier waarop dit er naar toe gegaan is, hebben we vorige keer jullie zoeken duidelijk te maken. Het is een wonder als jullie daar iets van in je eigen leven terug hebt mogen vinden.

Want het evangelie wordt nog verkondigd. Wat is God goed dat Hij het ook ons laat verkondigen. Dat doet Hij niet voor niets. Hij doet dit, omdat Hij geen lust heeft in de dood van een zondaar, maar daarin heeft Hij lust dat die zondaar zich bekeren zal en leven.

Het nieuwe leven dat Onesimus door de gezegende bediening van het Woord deelachtig was geworden, kwam in de vruchten tot openbaring. Paulus heeft deze vruchten gezien en ze ook opgetekend: „die u eertijds onnut was, maar nu u en mij zeer nuttig.”

We hebben er al eerder op gewezen dat Paulus in deze brief een zinspel maakt op de naam van Onesimus. Want zijn naam betekent: nuttig. Doch in plaats van nuttig, was hij voor zijn heer onnuttig geweest. In plaats van voordeel, had Filemon van zijn knecht dus nadeel gehad.

In dit korte zinnetje gaat dus een belijdenis van zonde schuil. Zonden behoeven niet met zo heel veel woorden beleden te worden, maar beleden moeten ze wel worden. En dan natuurlijk in oprechtheid.

Daar mankeert ook nog wel eens iets aan. We kunnen zonden belijden op een zodanige manier, dat we het nog mooi vinden ook. Want als je gereformeerd bent opgevoed dan behoort het bij je geestelijke pakkage dat je „zonden belijdt.” Want als je dat niet zou doen, dan zou je niet voor „zuiver” worden aangezien. Doch het gebeurt dan zonder dat er enige smart over in het hart aanwezig is. Ware schuldbelijdenis gaat altijd met smart gepaard. Er worden dan meer tranen

„Toen ik ongeveer twintig was schreef ik veel op, gedeeltelijk als smeekbeden. Ik was erg met deze aantekeningen ingenomen en dacht, dat een ieder die ze las, ze ook zou waarderen. Maar er kwam een grote vrees over mij, dat het allemaal hoogmoed van mij was om te schrijven en er zo ingenomen mee te zijn, waardoor ik geen rustig geweten had, totdat ik ze tenslotte met grote tegenzin verscheurde. Dit bevredigde mijn geweten voor een poos, maar ik wist niet dat mijn hoogmoed bleef.”

Kort voor haar huwelijk vielen deze woorden met een soort van vrees en waarschuwing in haar hart - Psalm 81:9, 10 - : „Mijn volk, zeide Ik, hoor toe en Ik zal onder u betuigen, Israël, of gij naar Mij hoordet! Er zal onder u geen uitlands God wezen en gij zult u voor geen vreemde god nederbuigen”. Ze kon de betekenis van deze woorden niet begrijpen, die zich echter in de loop der jaren nu en dan levendig herhaalden en uiteindelijk zag ze duidelijk de verklaring en de betekenis van deze woorden, die zo lang in haar hart verborgen waren gebleven. Haar man was Ds. John Benson, M. A. van Bridgenorth in Salop, een weduwnaar, die tien jaar ouder was dan zij en ten minste één kind had. Haar huwelijk was voor haar zusters een zaak van nieuwe belangstelling en we lezen al gauw, dat de een of ander haar bezoekt. Meneer Benson was gedurende enige jaren hulp-predikant van Upton Magna bij Shrewsbury. De predikant van die mooie kerk was ook heer van de heerlijkheid en zijn hulp-predikanten moesten bij hem in het grote huis, genaamd Downton, wonen. Vandaar kon Frances aan de horizon de heuvels van thuis, de Longmynd, zien en haar zusters konden overkomen om een fijne zomerdag bij haar door te brengen. Het is een prachtig gedeelte van het dal Severn, met de Haughmondheuvel daarachter verrijzend en aan de linkerkant de Wrekin. De eerste zoon van Frances werd in Downton geboren in 1819. Ze had drie zonen voordat ze in 1825 naar het zuiden vertrok.

Mercy en Jane beschrijven een aangenaam bezoek aan Downton in 1824. Mercy wordt beschreven als zeer lief en beminnelijk in alle levens-omstandigheden, maar haar aantekenboek onthult, dat ze niet altijd even gelukkig was in het binnenste van haar hart. Toen ze pas ongeveer tien jaar oud was, werd ze door twijfel over het bestaan van God aangevallen. „Ook al was ik maar een kind”, zegt ze, „en van een vrolijke en tevreden aard, kan ik mij herinneren, hoe deze gedachten mij benauwden. Inwendig dacht ik (zoals Sukey) ik heb iets nodig, waardoor ik zekerheid verkrijg omtrent de waarheid van alles wat ik hoor over God en hemelse dingen. Toen ik opgroeide toonde ik veel liefde voor de Bijbel en de godsdienst. Ik leerde veel Bijbel-gedeelten uit mijn hoofd opzeggen. Ik bezocht de armen en schonk veel aandacht aan mijn school. Hierdoor kreeg ik de gedaante van een gelovig persoon. Hoogmoed, ijdelheid en eigendunk kwamen al gauw in mijn hart. Toch weet ik, dat er ook toen nog een stille, zachte stem was, die tot me sprak. Er was nog steeds iets in de godsdienst waar ik niets van wist. Als ik iemand over Gods innerlijke leiding hoorde spreken, raakte het onmiddellijk mijn hart. Ik zei: „dat is ware godsdienst, dat is wat ik mis”.

„Eens of tweemaal vertelde mijn zuster Matilda mij van de leidingen des Heeren met haar. O, hoe kon ik er naar verlangen, dat ik die stem van de Heere mocht horen en kennen. Ook de ervaring van een arme kreupele, die ik in Leeds ontmoette, trof mijn gemoed. Maar ik vond geen rust.”

Mercy werd, evenals Matilda, bemoedigd door de omgang met Sukey. Ze zegt: De uitwendige getuige, die de Heere behaagde mij te schenken, terwijl ik nog geen inwendige getuige had was een arme vrouw, die in onze gemeente kwam wonen. Ik voelde, dat haar ervaring de waarheid van de Bijbel wondervol naar voren bracht. Het bevestigde in mijn ziel alles wat ik al jaren zo zeker gevoeld had, zoals iemand die van God geleerd is. Ik ging haar vaak opzoeken en kwam maar zelden terug, zonder dat mijn geloof gesterkt en mijn hoop bemoedigd was, mijn eigen blindheid en onkunde aangaande de dingen van God mij duidelijker getoond waren en een groeiend verlangen in mij was om net als zij van God geleerd te worden.”

geschreid als woorden gesproken. Doch de Heere ziet het hart aan.

Het leven wordt er ook door veranderd. dat zit ook in de bovenstaande tekst verpakt. Want die u eertijds onnut was, „die is nu u en mij zeer nuttig.” Ziet vooral het woordje „zeer” niet over het hoofd. Want dat legt getuigenis af van een totale wilsverandering. En dat is een zuiver kenmerk van de wedergeboorte. Ik zie die Onesimus de blijdschap van het gezicht stralen, nu hij onder de prediking van Paulus tot het geloof kwam, dat er bij de Heere veel vergeving is, ook voor zijn zonden. Hij wilde nu voor Paulus alles wel doen. Want hij had de Heere lief en Paulus, de dienstknecht des Heeren had hij ook lief. En daarom leefde het in zijn hart en heeft hij dat ook menigmaal gezegd als hij Paulus van tijd tot tijd ontmoette: Paulus, zeg het maar, wat kan ik voor je doen? Alles wat ik voor je doen kan, wil ik graag doen.

Onesimus was voor Paulus een gewillige jongen, waar hij veel plezier van gehad heeft. Daar kunnen jullie wel zeker van zijn.

Hier kunnen wij ook uit leren. Want wie liefde tot de Heere gekregen heeft, heeft ook liefde tot de knechten des Heeren gekregen,

en zeker tot diegenen, die door God als middel zijn gebruikt. Nuttig te zijn voor Gods knechten, houdt ook in, nuttig te zijn voor het koninkrijk Gods. Onesimus, die eerder onnut was, wilde nu zijn krachten besteden in de dienst des Heeren.

Is dat bij jullie ook zo? Hebben jullie ook liefde in je hart tot de Heere en Zijn dienst? Dan ben je ook bereid om voor de Heere en Zijn dienst alles te doen. Want de Heere is immers al je liefde waardig? Gelukkig als het zo mag zijn. Dan zijn de uren in de dienst des Heeren besteed, geen verloren uren. Het zijn dan ook geen uren, die je met goud betaald zoudt willen zien. De liefde presenteert nooit een rekening. En toch wordt ze betaald, als je het zo gezegd zoudt willen hebben. Doch niet met goud of zilver, doch met de goedkeuring Gods in je hart, en dat is meer waard, dan al hetgeen deze wereld bieden kan.

De goedkeuring Gods is dan een innerlijke vrede die je op je werken ontvangt. Boze werken hebben deze vrede niet tot gevolg. Wel omgekeerd. Boze werken laten altijd een onvrede na. Is het niet dadelijk dan zeker later. Voor velen helaas als het voor eeuwig te laat is. Denkt daar maar eens over na.

Onesimus was zeer nuttig voor Paulus, maar ook voor u. Zo schrijft Paulus dat aan Filemon. Hoe kon Paulus dat weten, daar Onesimus na zijn vlucht bij Filemon vandaan het aangezicht van zijn heer nog niet gezien had?

Het een is altijd een gevolg van het ander. Als de verhouding tegenover de Heere goed gekomen is, dan kan de verhouding tegenover de naaste niet verkeerd blijven. Onesimus heeft Paulus zijn verlangen kenbaar gemaakt, dat hij nu zo graag weer goed zou willen maken wat hij bij Filemon verkeerd gedaan had. Zou dat nog mogelijk zijn? Zou Filemon hem nog weer in zijn dienst willen hebben? Want van zijn bekering wist Filemon uiteindelijk nog niets af. En zijn bekering zonder meer maken zijn verkeerde daden niet goed. Wat verkeerd is blijft verkeerd.

Deze en meer van zulke overleggingen waren er in het hart van Onesimus. Kunnen jullie dat ook begrijpen?

Als we ontdekt worden aan onze schuld tegenover God en we belijden die aan God, dan is er bij God vergeving. Doch we gaan dan ook de schuld tegenover de naaste zien. En daar willen we dan ook mee in het reine komen. En dat is nog niet zulk een eenvoudige zaak. Want dan moet men ook voor de naaste buigen. En dat doet een mens niet zou gauw. Hij heeft daar zijn hoogmoedig bestaan in tegen. Dat wil wel een ander zien buigen, maar zelf buigen, daar is het niet voor in de wieg gelegd. Men moet dan een weg terug gaan maken op dezelfde manier als de verloren zoon de weg terug heeft moeten gaan, zeggende: Vader ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden. Naast de wens om het goed te krijgen, leeft dan de vrees in het hart of het wel goed zal komen. Het kan op de weg terug zo stormen in de ziel.

Gelukkig dat Onesimus met Paulus in aanraking was gekomen. dat was een man die tenslotte verstand van zaken had. Hij heeft daarom ook met Paulus over deze dingen gesproken. Hoe moet ik terug naar Filemon? Zou ik wel terug gaan? Ik durf eigenlijk niet. Paulus heeft dit allemaal heel goed begrepen. Want heel dat zielsconflict dat zich in Onesimus afspeelde is eigenlijk de aanleiding geweest van het schrijven van deze brief. Paulus heeft Onesimus geholpen. Hij heeft tegen Onesimus gezegd: Jongen, je moet terug. Je moet het ook met Filemon in orde gaan maken. Daar heb je het tenslotte ook bedorven. Ik zal je een brief mee geven. Een aanbevelingsbrief. Die geef je maar aan Filemon. Dan weet hij uit die brief wel hoe de zaken staan. En dan zal het zeker wel in orde komen. Ga maar gerust.

Ja, dat dat lees ik allemaal af uit de woorden: „Dewelke ik wedergezonden heb.” Hieruit kon Filemon weten dat Onesimus niet zo maar was teruggekomen, doch dat hij door Paulus was gestuurd. En dat er heel wat was gebeurd, namelijk een wonder van God. Als Paulus Onesimus terugstuurde, dan heeft hij dat niet hard gedaan. Hij heeft dat met liefde gedaan, als een vader. Hij noemde Onesimus immers zijn zoon? Hij was een echte vader in geestelijk opzicht. En echte

vaders handelen met hun kinderen wel eerlijk, maar nooit hard.

Hoe komt dat? Omdat zij in de wedergeboorte het beeld van de hemelse Vader in beginsel weer deelachtig zijn geworden. En de hemelse Vader handelt met Zijn kinderen altijd eerlijk, maar nooit hard. Zelfs al lijkt het hard, dan wordt er toch nog de liefde in geproefd. Zo had Paulus het ervaren in zijn leven. En daarom kon hij Onesimus zo goed begrijpen en hem als 't ware bij de hand leiden.

Gelukkig als jullie zulk een vader mogen ontmoeten in je leven, dat is een meer geofende in de genade, die je begrijpt. Hij zal dan eerlijk met jullie omgaan en niet hard, wel met liefde. En de liefde vermag alle dingen.

Ik weet zeker, dat Onesimus Paulus dankbaar is geweest, dat hij hem zo heeft opgevangen. Hij is er door bemoedigd geworden. Hij was tenslotte nog maar een kind, een kleine in de genade. En kleine kinderen moeten bemoedigd worden, zij moeten nog aan de hand geleid worden. Weten jullie er van, wat dit allemaal betekent, ook in jullie leven? Dan kan ik jullie gelukkig prijzen.

Ik ga nu weer eindigen. Tot de volgende keer. Jullie aller vriend

Ds. H. C. v.d. Ent

BOEKBESPREKINGEN

De zonnehuiskalender 1979

Ver. Het Zonnehuis, postbus 13011 Utrecht.

Al jarenlang krijgen we de kalender van Het Zonnehuis ter recensie. We kunnen die kalender aanbevelen. De kalender heeft afbeeldingen van bloemen en planten. Door zo'n kalender te kopen steunt u het werk van deze vereniging. De prijs is slechts f 4,25, exclusief verzend- en administratiekosten. Men kan f 7,- storten op girorekening 3597667 t.n.v. Ver. Het Zonnehuis Utrecht, onder vermelding van: toezending kalender 1979. B.

„Hobbydo“-kaarten

Tijdens de Kinderboekenweek van 11 - 21 oktober is er naast het „officiële“ kinderboekenweekgeschenk een attractieve set van vijf „Hobbydo“-kaarten beschikbaar. Elk van deze kaarten geeft een kleurrijke bouwplaat met een voorstelling uit bijbelse tijden of uit het hedendaagse Midden-Oosten.

Deze set wordt uitgegeven door de Werkgroep Christelijk Boekenweekgeschenk. Het is bedoeld als een eigen geschenk voor de groep evangelisch-christelijke en reformatorische boekhandels, passend bij het assortiment boeken dat daar verkocht wordt. Maar het is ook bedoeld voor de algemene boekhandel waar steeds meer christelijke boeken verkocht worden. De „hobbydo“-kaarten zien er mooi uit. De set kost tijdens de Kinderboekenweek f 1,75. Daarna f 3,90.

B.

**Zoekt U alleen verantwoorde boeken
Kom dan bij boekhandel Kool zoeken**

**Dus niet langer gezocht,
Daar al uw boeken gekocht.**

Wij leveren en verzorgen gaarne al uw in-tekeningen van al uw

★ **Boekwerken - Bijbels - Psalmboeken, (uitsluitend Statenvertaling) - Houtbrandteksten - Tegels - Hout-snijwerk - Boekenleggers, enz. enz.**

UITGEVERIJ - BOEKHANDEL

KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal - Tel. 08385 - 13978 - Postbus 177 - Antwoordnummer 77
Giro 280572 - Bankrek. Rabobank Veenendaal
Rek. nr. 36.51.10.191.

Wentel uw weg op den Heere, en
vertrouw op Hem; Hij zal het maken
Psalm 37 vers 5.

Na een kortstondige ziekte behaagde het de Heere uit ons midden weg te nemen mijn innig geliefde man en onze zorgzame vader

HENDERIK VAN VULPEN

in de leeftijd van 53 jaar.

Maarssen,
G. VAN VULPEN - DE GROOT
Jaap en Elly
Willem
Henk
Ben
Gea
Jeannet.
En verdere familie

MAARSSSEN, 25 september 1978

Middenweg 12

De teraardebestelling heeft plaatsgehad op vrijdag
29 september op de algemene begraafplaats te
Westbroek.

Geheel onverwachts nam de Heere heden uit ons
midden weg onze geliefde broer en zwager

CORNELIS VAN DER ENT

weduwnaar van Antje Adriaantje Boer,

op de leeftijd van 58 jaar.

• Barendrecht, P. G. Kleinjan - v. d. Ent
L. Kleinjan
Dordrecht, H. C. v. d. Ent, v.d.m.
N. v. d. Ent - Middelhoek
Barendrecht, W. Bevelander - v. d. Ent
J. Bevelander -
Barendrecht, G. Kleinjan - v. d. Ent
J. Kleinjan

BARENDRECHT, 30 september 1978

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden op
4 oktober te Barendrecht

Voor al Uw

★ **BOEKEN**
★ **BIJBELS en**
★ **PSALMBOEKEN**

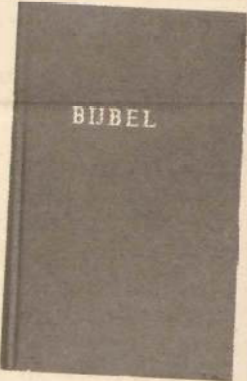
Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL

VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

**PLAATS UW
FAMILIEBERICHT IN
BEWAAR HET PAND**

GEWELDIGE RESULTATEN

hebben wij met onze meer
dan 40 kruidenrecepten,
o.a. aambeien, bronchitis,
bedwaten,
bloedarmoede bloedzu-
verend, blaas en urine,
borst en hoest diarree,
duizeligheid, dikke darm,
vermagering, zenuwen,
enz., enz.
Alle soorten zijn verpakt
in kuren voor een maand
à f 12,50

(verzendkosten
inbegrepen).

Vermeld wel duidelijk wel-
ke soort U wenst.
NIEUW !!!

De soorten vermagering,
zenuwen en vochtafdrij-
vend, nu ook in tabletvorm
Maandkuur f 15—

**Drogisterij
SIKKING**

Barrevoetstraat 5
Haarlem
Tel. 023 - 312882
Giro 190809

HOTEL

**DREYEROORD -
OOSTERBEEK**

Telefoon 085-333169

Het hotel waar mevrouw
zich „uit“ - en mijnheer
zich „thuis“ voelt.

**Voor bijbels, boeken en
muziek**

is LINDENBERG uniek!

Grote voorraad

Snelle levering

Ook van de allernieuwste
uitgaven.

**Lindenberg's
boekhandel**

Slaak 4-8 (postbus 4209)
ROTTERDAM 16

(Uw bestelling ongefrankeerd:
antwoordnummer 77).

Rustoord

**„Repos
Ailleurs”**

te Driebergen heeft weer
kamers vrij voor hen die er
uit moeten voor rust, om
wat op te knappen.

Huiselijke sfeer en geen
T.V. of radio.
Tel.: 03438-2466